

Sygn. akt XI GC 1216/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Natalia Dynakowska

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2015 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank spółka akcyjna we W.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zwolnienie od egzekucji

I. zwolnić od egzekucji pojazd marki M. (...) numer rejestracyjny (...), numer nadwozia (...) zajęty u dłużnika H. Z. przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin P. i Zachód P. M. (sygnatura akt KM1572/13), który to pojazd jest własnością powódki,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2575 zł. (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt ***XI GC 1216/14***

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

Dnia 25 września 2014 roku powódka (...) Bank spółka akcyjna we W. wniosła pozew do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. o zwolnienie od egzekucji oraz złożyła wniosek o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w związku z zawartą umową przewłaszczenia na zabezpieczenie przysługuje jej prawo własności pojazdu zajętego przez komornika sądowego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i złożyła wniosek o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że powódka nie dochowała miesięcznego terminu na złożenie powództwa o którym mowa w art. 841 § 3 kpc.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, postanowieniem z dnia 6 października 2014 roku stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową oraz miejscową i sprawę przekazał tut. Sądowi. Postanowienie uprawomocniło się w dniu 21 października 2014 roku.

Sądu ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 21 października 2008 roku dłużnik H. Z. zawarł z powódką (...) Bank spółką akcyjną we W. umowę pożyczki, której zabezpieczeniem był pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i numerze nadwozia (...). Dnia 17 maja 2010 roku powódka wypowiedziała umowę pożyczki z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. W związku z zawartą umową przewłaszczenia przeszedł na powódkę udział przysługujący wcześniej dłużnikowi i stała się ona właścicielem całego pojazdu.

Niesporne nadto dowód:

- umowa pożyczki, k. 10-11
- umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie, k. 12-13
- wypowiedzenie umowy z potwierdzeniem , k. 17-19

Pismem z dnia 19 sierpnia 2014 roku, które zostało odebrane przez powódkę w dniu 25 sierpnia 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin P. i Zachód w S. P. M. zawiadomił o zajęciu przedmiotowego pojazdu w trakcie postępowania egzekucyjnego o sygn. akt KM 1572/13.

Niesporne nadto dowód:

- zawiadomienie, k. 14

Pismem z dnia 1 września 2014 roku powódka wystąpiła do pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. z wnioskiem o odstąpienie od egzekucji z rzeczonoego pojazdu, wskazując, iż jest jego właścicielem. Pismem z tego samego dnia powódka poinformowała komornika o przewłaszczeniu pojazdu oraz wezwała dłużnika do wskazania komornikowi, że pojazd stanowi jej własność.

Niesporne nadto dowód:

- pismo z dnia 1 września 2014 r., k. 15-16
- pismo z dnia 1 września 2014r k. 20-21

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 841 § 1 k.p.c. Zgodnie z dyspozycją powyższego przepisu osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Natomiast zgodnie z § 2 cytowanego przepisu, jeżeli dłużnik zaprzecza prawo powoda, należy oprócz wierzyciela pozwać również dłużnika. Powyższe powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych (§3).

Bezspornie prawo do zajętego pojazdu M. (...) posiada powód. Pozwana zarzutów w tym zakresie nie zgłasza. Fakt ten potwierdzają także załączone do pozwu dokumenty (m.in. umowa przewłaszczenia i wypowiedzenie umowy).

Spór dotyczy zachowania miesięcznego terminu na wniesienie powództwa. Termin ten rozpoczął bieg w dniu 25 sierpnia 2014r, tj. w dniu odebrania przez powoda zawiadomienia o zajęciu pojazdu. Data ta nie jest sporna, potwierdza ją też prezentata. Sporna nie jest też data wniesienia sprawy do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w dniu 25 września 2014r. oraz przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie po tej dacie. Strony różnią się w ocenie tego, czy wniesienie pozwu do sądu niewłaściwego spełnia wymóg zachowania terminu z art. 841 §1 k.p.c.

W ocenie Sądu wymóg ten jest spełniony. Na wstępie wskazać należy, że trafnie wskazuje pozwany, że termin ten jest terminem prawa materialnego nie podlega przywróceniu, a uchybienie mu skutkuje oddaleniem powództwa.

Zgodnie z art. 200 §3 k.p.c. czynności dokonane w sądzie niewłaściwym pozostają w mocy. W sytuacji gdy ustawodawca chciał, aby czynność nie wywoływała skutków prawnych dawał wyraźnie temu wyraz (np. przy zwrocie pozwu art. 130 k.p.c., cofnięcie pozwu art 203 k.p.c.). Przy wniesieniu sprawy do sądu niewłaściwego regulacja z art. 200 §3 k.p.c. jest wręcz przeciwna. Orzecznictwo Sądu Najwyższego stoi na stanowisku, że termin prawa materialnego jest zachowany, przy wniesieniu sprawy do sądu niewłaściwego (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 1999r sygn. akt I PKN 167/99 opubl OSNP 2000/21/783, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 1973r sygn.. akt II CR 345/73 OSP 1975/2/33). Również w nowszym orzecznictwie dominuje tendencja zgodnie z którą wniesienie skargi do sądu niewłaściwego miejscowo, przed upływem przepisanej terminu, uważa się za spełniające wymóg zachowania terminu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2014r sygn.. akt III CZP 73/14).

Poza powyższą argumentacją należy mieć też na względzie zasady racjonalności.

W niniejszej sprawie powód wniósł sprawę do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, w którym nie ma wydziału gospodarczego i dlatego została ona przekazana do Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie. Podział spraw między wydziałem cywilnym, a wydziałem gospodarczym nie zawsze jest czytelny. Często w różnych okręgach jest odmienna praktyka. Nałożenie na powoda sankcji przegrania procesu dlatego, że inaczej oceniany jest charakter sprawy, jest w ocenie Sądu nieuzasadnione.

Termin oznaczony w miesiącach kończy się z upływem dnia, który datą odpowiada początkowemu dniowi terminu (art. 112 k.c.). Powód złożył pozew w ostatnim dniu terminu, a jak wskazano powyżej, prawo powoda do rzeczy nie było kwestionowane. Wobec powyższego powództwo jest uzasadnione.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, był niesporny nadto potwierdzały go niekwestionowane dokumenty. Strony różniły się w ocenie zaistniałych zdarzeń

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia art. 98 k.p.c. Na rzecz powódki zasądzono całą opłatę od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
 - peł. pozwanego
3. odpis wyroku bez uzasadnienia doręczyć powodowi
4. z apelacją lub za 30 dni.